

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 14 czerwca 2017 r.

Poz. 2277

UCHWAŁA NR XXXVI/191/2017 RADY GMINY PAWŁOSIÓW

z dnia 30 maja 2017 r.

w sprawie ustanowienia herbu, flagi, banneru, flagi stolikowej (proporczyka) i pieczęci Gminy Pawłosiów oraz zasad ich używania.

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. z 2016 r. poz. 38) po uzyskaniu pozytywnej opinii Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

Rada Gminy Pawłosiów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się:

- 1) herb Gminy Pawłosiów według opisu zawartego w § 2 i wzoru zawartego w **załączniku Nr 1** do uchwały;
- 2) flagę Gminy Pawłosiów według opisu zawartego w § 3 i wzoru zawartego w **załączniku Nr 2** do uchwały;
- 3) banner Gminy Pawłosiów według opisu zawartego w § 4 i wzoru zawartego w **załączniku Nr 3** do uchwały;
- 4) flagę stolikową (proporczyk) Gminy Pawłosiów według opisu zawartego w § 5 i wzoru zawartego w **załączniku Nr 3** do uchwały;
- 5) pieczęć Gminy Pawłosiów według opisu zawartego w § 6 i wzoru zawartego w **załączniku Nr 4** do uchwały.

§ 2. Herb Gminy Pawłosiów stanowi w polu błękitnym srebrny Chrystogram IHS z krzyżem łapowym wychodzącym ze środkowej litery pod którą trzy gwoździe srebrne a w podstawie tarczy godło herbu Leliwa, tj. sześciopromienna gwiazda złota nad takimż księżycem.

§ 3. Flagę Gminy Pawłosiów stanowi prostokątny poziomy płat sukna o proporcjach szerokości do wysokości 5:8 z pionowym układem pasów: Złoty (żółty) – 1/5; Srebrny (biały) – 3/5; Złoty (żółty) – 1/5 z centralnie umieszczonym herbem Gminy, gdzie wysokość tarczy stanowi 3/4 wys. flagi.

§ 4. Banner Gminy Pawłosiów stanowi prostokątny pionowy płat sukna o proporcjach szerokości do wysokości 1:4 z pionowym układem pasów, od góry: Złoty (żółty) – 1/5; Srebrny (biały) – 3/5; Złoty (żółty) – 1/5 z centralnie umieszczonym herbem Gminy, gdzie szerokość tarczy stanowi 3/4 szer. banneru.

§ 5. Flagę stolikową (proporczyk) Gminy Pawłosiów stanowi prostokątny pionowy płat sukna o proporcjach szerokości do wysokości 1:2 z pionowym układem pasów, od góry: Złoty (żółty) – 1/5; Srebrny (biały) – 3/5; Złoty (żółty) – 1/5 z centralnie umieszczonym herbem Gminy, gdzie szerokość tarczy stanowi 3/4 szer. flagi.

§ 6. Pieczęcie Gminy Pawłosiów mają kształt okrągły i średnicę 36 mm. W otoku majuskułny napis, odpowiednio:

- dla pieczęci gminnej: + GMINA PAWŁOSIÓW, + ma formę krzyżyka kawalerskiego, umieszczonego na godzinie 12, w nawiązaniu do przerywników używanych tradycyjnie na pieczęciach staropolskich. W środku pieczęci znajduje się wewnętrzne perełkowe koło, w które wpisane jest konturowe godło herbu Gminy,
- dla pieczęci wójtowskiej: + WÓJT GMINY PAWŁOSIÓW, + ma formę krzyżyka kawalerskiego, umieszczonego na godzinie 12, w nawiązaniu do przerywników używanych tradycyjnie na pieczęciach staropolskich. W środku pieczęci znajduje się wewnętrzne perełkowe koło, w które wpisane jest konturowe godło herbu Gminy,
- dla pieczęci radzieckiej: + RADA GMINY PAWŁOSIÓW, + ma formę krzyżyka kawalerskiego, umieszczonego na godzinie 12, w nawiązaniu do przerywników używanych tradycyjnie na pieczęciach staropolskich. W środku pieczęci znajduje się wewnętrzne perełkowe koło, w które wpisane jest konturowe godło herbu Gminy.

§ 7. 1. Symbole, o których mowa w § 2 - 6 uchwały stanowią własność Gminy Pawłosiów i są znakami prawnie chronionymi oraz mogą być używane wyłącznie w kształcie, proporcjach i kolorach zgodnych ze wzorami graficznymi ustalonymi w niniejszej uchwale.

2. Uzasadnienie zastosowanej symboliki oraz rys historyczny zawiera **załącznik Nr 5** do uchwały.

§ 8. 1. Prawo do używania herbu, flagi, banneru i flagi stolikowej (proporczyka) na mocy niniejszej uchwały przysługuje:

- 1) Radzie Gminy;
- 2) Wójtowi Gminy;
- 3) Urzędowi Gminy;
- 4) Gminnym Jednostkom Organizacyjnym.

2. Pieczęci do sygnowania szczególnie ważnych i uroczystych dokumentów używają:

- 1) Rada Gminy;
- 2) Wójt Gminy;
- 3) Urząd Gminy.

§ 9. 1. Herb, flagę, banner, flagę stolikową (proporczyk) umieszcza się w pomieszczeniach, na budynkach i przed budynkami stanowiącymi siedziby albo miejsca obrad organów Gminy.

2. Symbole, o których mowa w ust. 1 mogą być używane w innych miejscach z okazji uroczystości, świąt i rocznic gminnych, państwowych i regionalnych oraz podczas innych imprez i działań promujących Gminę.

3. Herb może być zamieszczany na drukach urzędowych Rady Gminy i Wójta oraz na stronach internetowych, których administratorem jest Urząd Gminy oraz pozostałe gminne jednostki organizacyjne.

§ 10. 1. Herb, flaga, banner, flaga stolikowa (proporczyk) mogą być wykorzystywane przez Urząd Gminy i pozostałe gminne jednostki organizacyjne oraz sołectwa do celów promocji Gminy Pawłosiów.

2. Symboli, o których mowa w ust. 1 mogą używać także inne instytucje, organizacje, stowarzyszenia, fundacje, osoby fizyczne oraz pozostałe osoby prawne i jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, wykonujące działalność o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców gminy, po uzyskaniu pisemnej zgody Wójta Gminy Pawłosiów.

§ 11. Herb, flaga, banner, flaga stolikowa (proporczyk) mogą być umieszczane, używane i rozpowszechniane wyłącznie w sposób zapewniający należyta im cześć, powagę i poszanowanie.

§ 12. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Pawłosiów.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Przewodnicząca Rady Gminy

Marta Szumińska

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXXVI/191/2017

Rady Gminy Pawłosiów

z dnia 30 maja 2017 r.

Herb Gminy Pawłosiów**Paleta barw CMYK**
(do zastosowań poligraficznych)

BŁEKIT C = 100% Y = 0% M = 15% K = 0%	ZŁOTO/ŻÓLCIEŃ C = 0% Y = 100% M = 20% K = 0%
CZERNÍ C = 0% Y = 0% M = 0% K = 100%	

Zastępczo paleta RGB
(wersje elektroniczne herbu i flagi)

BŁEKIT R=0 G=155 B=223	ZŁOTO/ŻÓLCIEŃ R=255 G=203 B=5
CZERNÍ R=35 G=31 B=32	

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XXXVI/191/2017

Rady Gminy Pawłosiów

z dnia 30 maja 2017 r.

Flaga Gminy Pawłosiów

Paleta barw CMYK (do zastosowań poligraficznych)

BLEKIT C = 100% M = 15% Y = 0% K = 0%	ZŁOTO/ŻÓLCIEŃ C = 0% M = 20% Y = 100% K = 0%
--	---

CZERNŃ	
C = 0% M = 0%	
Y = 0% K = 100%	

Zastępczo paleta RGB (wersje elektroniczne herbu i flagi)

BLEKIT R=0 G=155 B=223	ZŁOTO/ŻÓLCIEŃ R=255 G=203 B=5
----------------------------------	---

CZERNŃ		
R=35	G=31	B=32

Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr XXXVI/191/2017
Rady Gminy Pawłosiów
z dnia 30 maja 2017 r.

Flaga stolikowa

Paleta barw CMYK
(do zastosowań poligraficznych)

BLEKIT		ZŁOTO/ŻÓLCIEŃ	
C = 100%	M = 15%	C = 0%	M = 20%
Y = 0%	K = 0%	Y = 100%	K = 0%
CZERNŃ			
C = 0%	M = 0%		
Y = 0%	K = 100%		

Banner

Zastępczo paleta RGB
(wersje elektroniczne herbu i flagi)

BLEKIT		ZŁOTO/ŻÓLCIEŃ	
R=0	G=155	B=223	
			R=255 G=203 B=5
CZERNŃ			
	R=35	G=31	B=32

Załącznik Nr 4 do Uchwały Nr XXXVI/191/2017

Rady Gminy Pawłosiów

z dnia 30 maja 2017 r.

**Pieczenie Gminy Pawłosiów:
wójtowska, gminna, radziecka***

skala 1:1, $f_i = 36$ mm

skala 3:2

* Według Słownika języka polskiego (PWN): „radziecki”/”radziecka”/”radzieckie” - odnoszący się do radnego, rajcy, rady, zwłaszcza rady miasta lub gminy. Określenie „radziecki” w odniesieniu do Związku Sowieckiego użył po raz pierwszy w 1934 roku sowietolog Wiktor Sukiennicki. Słowo to jednak było powszechnie używane w Polsce w dawnych wiekach, czego przykłady znajdujemy choćby w Encyklopedii Staropolskiej Zygmunta Glogera z 1900-1903 r.

Załącznik Nr 5 do Uchwały Nr XXXVI/191/2017
Rady Gminy Pawłosiów
z dnia 30 maja 2017 r.

UZASADNIENIE ZASTOSOWANEJ SYMBOLIKI RYS HISTORYCZNY

Srebrny Chrystogram IHS z krzyżem łapowym wychodzącym ze środkowej litery pod którą trzy gwoździe srebrne – to uszczerbione godło herbu Towarzystwa Jezusowego. W 1574 roku Zofia z Odrowążów primo voto Tarnowska (herb Leliwa), secundo voto Kostkowa (herb Dąbrowa), darowała Pawłowe Siolo Towarzystwu Jezusowemu. Zakon prowadzący kolegium jezuickie w Jarosławiu był właścicielem dóbr pawłosiowskich aż do kasaty zakonu.

Sześciopromienna gwiazda złota nad takimż księżycem to godło herbu Leliwa nawiązuje do faktu, że pierwszymi znanymi dziedzicami tych ziem byli Leliwici Jarosławscy, boczna gałąź Tarnowskich, od schyłku XIV w. aż do przejścia tych dóbr przez jezuitów.

Pole tarczy błękitne jest takie same jak w herbie Leliwa.

RYS HISTORYCZNY

Pawłosiów zwany dawniej Pawłowym Siolem należał w XIV w. do rycerzy ze Zgłobienia. Wraz z Jarosławiem dobra te przeszły w 1387 roku, Królowa Jadwiga darowała je Janowi z Tarnowa. Jego najmłodszym synem był Spytek z Tarnowa Jarosławski, starosta generalny ruski i wojewoda sandomierski. Około 1407 roku Spytek ożenił się z Wichną córką Sędziwoja, a po jej śmierci z Sądochną ze Zgłobienia, która wniosła mu w posagu Pawłosiów. Ślub odbył się w 1415 roku i od tej pory Pawłowe Siolo należało już do Jarosławskich Tarnowskich herb Leliwa; od tego czasu uznawanych za boczna linię Tarnowskich.

Ze związku Spytka z Sądochną urodziło się trzech synów: Jan, Rafał i Spytek, którzy pisali się z Tarnowa i Jarosławia. To oni dziedziczyli dobra jarosławskie w tym i Pawłowe Siolo. Jarosławscy wiernie służyli Jagiellonom. Nie zabrakło ich w otoczeniu króla Władysława III w czasie jego węgierskich rządów i wojen z Turkami (1440 - 1444).

Tylko Rafał miał trzech synów, następców. Najstarszy z braci Rafała - Jan zmarł na Węgrzech w 1442 roku, a Rafał i Spytek zginęli pod Warną w 1444 roku. Synowie Rafała - Jan (III), Spytek (II) i Rafał (II), dziedzice Jarosławia i Pawłowego Siola pozostali z problemami finansowymi i nieuregulowanymi kwestiami własności.

W dobrach Jarosławskich nastał wówczas czas walk w łonie rodziny o schedę po stryju Spytka (I) (jego starszy brat Jan (II) nie był przewidziany na dziedzica Jarosławia). Najstarszy z synów Rafała (II) Jan (III), chciał przejąć dobra po stryju, ale przeszkadzała mu w tym jego babka Sądochna działająca w imieniu syna Spytka (II).

Lata 1444 - 1451 to okres najazdów i pozwów sądowych. Jako dobra rodzinne Pawłowe Siolo przeszło pod władzę Sądochny. Po jej śmierci wieś przejęli Spytek (III) i Rafał (III) wnukowie Sądochny. I to właśnie ci dwaj rycerze „postawili swą rodzinę w rzędzie najpierwszych w kraju”.

Ostatecznie rządy w Jarosławiu i Pawłowym Siole objął Spytek Jarosławski (III, ur. ok. 1436 roku). Był to najbogatszy magnat na Rusi, doradca kolejnych królów. Wymienienie wszystkich jego tytułów i urzędów zajęłoby wiele miejsca. Warto tylko wspomnieć, że w 1506 roku król Aleksander mianował go vicesgerensem Królestwa Polskiego, czyli zarządcą państwa w czasie wyjazdu króla na Litwę.

Do jego licznych dóbr należało również Pawłowe Siolo. Wieś posiadała wówczas przywilej wójtostwa, a wójtami byli Łysakowscy. Mieli oni obowiązek państwa, czyli posiadali wójtostwo na prawie lennym i byli wasalami Jarosławskich. Łysakowscy mieli ten sam herb co Jarosławscy i byli rycerzami klientami Jarosławskich, którzy nadali im liczne dobra w okolicy. Z czasem Łysakowscy doszli do ważnych stanowisk w ziemi ruskiej, a jeden z nich Jan Łysakowski, został podstarościm lwowskim 1465 - 1467 i komornikiem granicznym przemyskim 1472 - 1484. Był też dziedzicem połowy wójtostwa w Wiszni i lennym posiadaczem wójtostwa w Pawłowym Siole. Spytek Jarosławski mający kłopoty finansowe

(tradycja rodu Jarosławskich) zwolnił Jana Łysakowskiego z obowiązków lennych a nawet pożyczył od niego 2 000 grzywnien pod zastaw dóbr jarosławskich.

W 1470 roku król Kazimierz Jagiellończyk wydał dokument tworzący pierwszą w Polsce ordynację, czyli zespół dóbr nie podlegających podziałom. W skład dóbr weszło również Pawłowe Sioło. Dziedziczyć mogli tylko mężczyźni potomkowie Spytka lub jego brata Rafała.

Jednak Spytek Jarosławski nie doczekał się męskich spadkobierców, miał tylko 2 córki Magdalenę i Annę. Młodsza Anna wyszła za mąż za Jana Odrowąża ze Sprowy (ok. 1504) wojewodę ruskiego. W 1515 roku Spytek wyjednał u króla przekazanie swoich dóbr córkom, co jednocześnie nosiło ordynację jarosławską. Po jego śmierci w 1519 roku dobra Jarosławskie chciała przejąć Anna wraz z mężem Janem Odrowążem, ale roszczenia do nich wniósł Hieronim Tarnowski wnuk brata Spytka Rafała, powołując się na ustawę o ordynacji jarosławskiej. Sprawą zajął się sąd królewski, który przysądził Hieronimowi jedną trzecią dóbr.

W tym czasie Pawłowe Sioło należało do większych osad w okolicy. Według danych na rok 1515 było tu 27 łany ziemi uprawnej.

Anna z Jarosławia miała z Janem Odrowążem syna Stanisława. Na mocy podziałów rodzinnych w 1544 roku Stanisław Odrowąż wziął dobra jarosławskie w tym i Pawłosiów. Odrowążowie wywodzili się z prastarego rodu sięgającego korzeniami początków państwa polskiego. Stanisław Odrowąż ze Sprowy był od 1540 roku wojewodą ruskim. Był też dziedzicem dóbr jarosławskich w tym Pawłosiowa, Wierzbnej i Tywoni. Miał dwie żony: Annę z Górki wojewodziankę poznańską, a po jej śmierci Annę księżną mazowiecką, ostatnią z rodu Piastów mazowieckich. Po ślubie z Anną zażądał posagu dla swej żony od króla Zygmunta Starego i królowej Bony, którzy przyjęli dobra mazowieckie.

Gdy król i królowa odmówili, ten rozgniewany podburzył szlachtę wywołując rozruchy w kraju zwane w historii wojną kokoszą. Stanisław Odrowąż zmarł w 1546 roku zostawiając jedyną córkę Zofię wydaną za Tarnowskiego - kasztelana wojnickiego, a następnie za Jana Kostkę wojewodę sandomierskiego. Zofia w 1574 roku darowała Pawłowe Sioło Towarzystwu Jezusowemu. Zakonnicy 3 lata wcześniej dzięki jej staraniom utworzyli w Jarosławiu kolegium jezuickie, które miało utrzymywać się m.in. z majątku Pawłowe Sioło. W chwili przybycia tu zakonników w miejscowości był budynek administracyjny i obszerne zabudowania dworskie. Folwark obejmował około 460 mórg ziemi ornej, 100 mórg łąk oraz 700 mórg lasu. Była to więc duża i bogata wieś. Gdy na przełomie XVI i XVII wieku ziemie te zaczęły nękać najazdy tatarskie, jezuici postanowili wybudować we wsi swoją drugą siedzibę. Zakonnicy postawili obszerny dwór z dużą aulą i kaplicą. Dwór zakonny został otoczony wałem, ostrokołem a nad bezpieczeństwem czuwały dwie armatki.

Z Pawłosiowem wiąże się również postać Piotra Skargi, który był spowiednikiem pani jarosławskiej jeszcze przed założeniem zakonu w Jarosławiu. W kilka lat później Skarga wyjechał do Rzymu i Wiednia, gdzie został jezuitą. Bywał później we dworze pawłosiowskim, a niektórzy badacze życia Skargi uważają (Wielewicki), że właśnie tu Skarga przygotował do druku swoje słynne „Kazania Sejmowe”.

W 1622 roku kupcy tureccy przywlekli do Jarosławia zarazę i w związku z tym rektor Michał Majus przeniósł szkołę do Pawłosiowa. W tym czasie w Jarosławiu zmarło ponad 2000 ludzi.

W 1623 i 1624 roku nastąpiły kolejne najazdy tatarskie. Ostatni z nich sięgał wówczas: „W całej Jarosławszczyźnie (...) nie było kościoła, którego by nie złupili lub nie spalili”. Wiele folwarków jezuickich poszło z dymem. Tatarzy szturmowali też Pawłosiów, ale dzięki wałom i armatom nie zdobyli go. Oprócz Jezuitów schroniło się tu wiele ludności cywilnej i okolicznych chłopów. Warownia w Pawłowym Siole odegrała więc bardzo ważną rolę w historii zakonu i okolicy.

Ciężkie czasy przyszły w czasie buntu Chmielnickiego, kiedy w 1649 roku Kozacy złupili Jarosław. W latach 1655 - 1656 miasto i okolice grabili Szwedzi a rok później wojska Rakoczego. Szkoła została zamknięta do 1659 roku. Według danych za rok 1652 w Pawłosiowie było 20 osadników (kmienci), 30 zagrodników, 18 chałupników. W 1685 roku wieś liczyła 19 osadników, 30 zagrodników, 5 komorników. Dzięki rozbudowanej infrastrukturze i bliskości Jarosławia Pawłosiów odegrał bardzo ważną rolę w dziejach kolegium jarosławskiego. Dobra te ponownie ucierpiały podczas działań wojennych związanych z wojną północną. W 1715 roku „olbrzymi grad popsuł żniwa”, a w kraju trwała wojna domowa. Wobec wojny władze jezuickie podjęły decyzję o przeniesieniu części szkoły do Pawłosiowa. W styczniu i lutym 1716 roku oddział Sasów odbierał siłą podatki i łupił folwarki jezuickie w tym

i Pawłosiów. W ślad za Sasami przybyły wojska polskie starosty Bogusławskiego, ale jak zapisano wtedy mieszkańcy Pawłosiowa na wszelki wypadek „wystraszeni (...) uciekli w lasy”.

W 1735 roku wybuchła następna wojna domowa w Polsce. Tym razem konfederaci dzikowscy sprzymierzeńcy Stanisława Leszczyńskiego złupili dobra jezuickie. Rok później Rosjanie walczący z konfederatami zażądali nowych kontrybucji od zakonu.

W 1736 roku zapisano: „W roku 1736 nowe egzekucje Moskwy, powódzie i nieurodzaj, przywiodły do rozpaczki utrapioną ludność, iż porzuciwszy osady jezuickie rozpiezchła się po lasach. Ci co pozostali, przymierali głodem, tłumy dzieci i starców obległo kolegium, wołając chleba, dawano im go i roznoszono po domach, ale głód wzmagał się, za głodem mór, zaraza (...)”.

Dopiero w końcu 1736 roku nastął w Polsce pokój. Jednak już 10 lat później wybuchła zaraza bydła, w 1748 roku tereny spustoszyła szarańcza, a w 1760 przyszła kolejna zaraza.

W 1772 roku nastąpił I rozbiór Polski. Jarosław i okolice weszły w skład Cesarstwa Austrii. Rok później papież podpisał akt kasaty zakonu jezuitów. Dobra jezuickie przeszły na własność państwa austriackiego i zostały wystawione na sprzedaż.